

رزمایش مشترک ترکیه و آذربایجان در پشت مرزهای ایران برگزار شد؛

پیام متقابل به تهران!



فرشاد گلزاری

بسیاری از محافل سیاسی - نظامی اهمیت خاصی داشت. بخشی از این محافل را اندیشکده‌ها، اتاق‌های فکر و حتی موسسات تهیه و تنظیم راهبردهای استراتژیک در کشورهای منطقه و فرمانطقه را تشکیل می‌دهند و بخش دیگری از آن هم به ایران بازمی‌گردد. زمانی که این رزمایش در ابتدای سال ۲۰۲۲

میلادی برگزار شد بسیاری از تحلیلگران و صاحب‌نظران در تهران اعلام کردند که این اقدام ترکیه و جمهوری آذربایجان به نوعی در راستای تحریک ایران به شمار می‌آید و در امتداد این نظرات شاهد آن بودیم که برخی از مفسران پیشنهاد اقدام متقابل را مطرح کردند. فارغ از مباحثی که در آن روزها در داخل

ایران مطرح شد باید توجه داشت که این رزمایش از نظر دولت‌های خارجی هم اهمیت خاص خود را داشت؛ به گونه‌ای که مستندات موجود به خوبی نشان می‌دهد که در پرونده جنگ قره‌باغ که در سال ۲۰۲۰ میلادی رخ داد و حالا دو سال از آن می‌گذرد، صرفاً جمهوری آذربایجان و ارمنستان در آن مقابل یکدیگر صف‌بندی نکردند، بلکه در دو سوی این ماجرا ردپای غرب و شرق و حتی دولت‌های منطقه را شاهد بودیم.

در طرفی که ارمنستان ایستاده بود، اروپایی‌ها به دلیل نقطه مشترک دینی که با ارمنه دارند، وارد میدان شدند و حتی نانسو پلوسی، رئیس پیشین مجلس نمایندگان آمریکا به ایروان سفر کرد تا در وهله اول برای روس‌ها عرض اندام کند و در وهله دوم این پیام را به گوش همه برساند که قفقاز صرفاً برای مسکو اهمیت ندارد، بلکه غرب هم به این منطقه نیم‌نگاه جدی دارد.

تهران سعی کرد تا در این غائله در میانه بایستد و در طرف را به سمت صلح سوق دهد اما بازیگرانی هم در این بین وجود داشته و دارند که هدفشان عدم ثبات در منطقه قفقاز جنوبی است.

بدون تردید اسرائیل یکی از همین بازیگرانی است که امروز نفوذ خود در آذربایجان و ترکیه را تا حدی افزایش داده که آنکارا و باکو نه تنها به صورت علنی همکاری خود را با تل آویو فریاد می‌زنند، بلکه حالا این اسرائیلی‌ها هستند که در باکو منافع مشخصی در حوزه انرژی، سیاسی، نظامی و تسلیحاتی دارند و در آنکارا هم در نازل‌ترین

سطح با ترکیه روابط اقتصادی و امنیتی برقرار کرده‌اند.

همگرایی باکو - آنکارا با اسرائیل

آنچه که در پشت مرزهای مشترک ایران و جمهوری آذربایجان می‌گذرد شاید در نمای کلی قابل تحلیل باشد اما به نظر می‌رسد که پیچیدگی‌های زیادی هم در این میان وجود دارد.

به عنوان مثال فساغ از تمرین نظامی که ابتدای سال جاری میلادی توسط ترکیه و آذربایجان انجام شد، دوشنبه و سه‌شنبه (دیروز) اخباری از سوی رسانه‌های ترکیه و آذربایجان انتشار یافت که حاکی از برگزاری یک رزمایش چند ضلعی (از حیث مأموریتی) در خاک آذربایجان بود.

در این رابطه وزارت دفاع آذربایجان اعلام کرد که بر اساس توافقنامه همکاری نظامی بین دو کشور، نیروهای ترکیه و آذربایجان برای انجام یک رزمایش در نزدیکی شهر باکو و مناطقی از استارا، جبرائیل و ایملیشلی حول یک محور جمع شده‌اند.

به گفته این وزارتخانه، نیروهای زمینی و هوایی، یگان‌های ویژه، یگان‌های اطلاعاتی و یگان‌های موشکی و توپخانه‌ای که در این رزمایش شرکت دارند، هر کدام مأموریت‌های مختلفی را دنبال خواهند کرد. خبرگزاری آذری پرس (APA) متعلق به باکو هم در گزارش خبری خود گفته است که در این رزمایش روش‌های جنگی مدرن به کار گرفته خواهد شد و عملیاتی همچون سازماندهی هماهنگ یگان‌های مختلف، تعبیه پل‌های

شناور برای عبور از رودخانه‌ها و استقرار نیروها در مناطق دشمن فرضی انجام خواهد شد.

اینکه چندین و چند مدل عملیات در این رزمایش مشترک (اعم از آبی - خاکی و هوایی) تمرین شده به خوبی نشان می‌دهد که ارتش ترکیه و آذربایجان در حال پیام دادن به تهران هستند، چرا که این مدل از تمرینات مر کب به نوعی مشابه‌سازی عملیات در اقلیم حریف را نمایان می‌کند.

فارغ از این مساله باید توجه داشت که اساساً جمهوری آذربایجان خود را پیروز جنگ ۴۴ روزه قره‌باغ می‌داند و در این راه ترکیه و اسرائیل به صورت علنی و مشهود به این کشور برای تقابل با ارمنستان کمک کردند.

در این راستا بد نیست بدانیم که اوایل اکتبر سال جاری میلادی خبری منتشر شد که نشان می‌داد بنی گانتس، وزیر جنگ رژیم صهیونیستی در باکو با الهام علی‌اف، رئیس‌جمهور آذربایجان و همچنین وزرای مرزبانی و دفاع این کشور دیدار کرده بود و این خبر به انضمام تصاویر دیدارهای او زمانی منتشر شد که هواپیمای گانتس در تل آویو فرود آمده بود.

به همین دلیل باید دانست آنچه که در خاک آذربایجان رخ می‌دهد صرفاً یک سناریوی مستقل نیست که باکو آن را نگاشته باشد و درصدد پیاده‌سازی آن باشد؛ بلکه علاوه بر ترکیه، اسرائیل و کشورهای فرامنطقه‌ای هم در آن منافع خاص خود را دنبال می‌کنند.



بدون شک، ژاپن بهترین تیم آسیایی این دوره جام بود. تیمی که در دور گروهی شگفت‌انگیز ظاهر شد. سامورایی‌ها در اولین مسابقه یک برد بزرگ و فراموش‌نشده‌ی رازوبه‌روی آلمان جشن گرفتند و دست به یک شاهکار بزرگ زدند

قاره آسیا را غرق در غرور کرده است. آنها شجاعت را در زمین به تصویر کشیدند و به همه نشان دادند که یک تیم چقدر می‌تواند بدون ترس باشد.

این اتفاق رخ داد تا یک شگفتی بزرگ در جام رقم بخورد. بهترین نمایش استرالیا اما روبه‌روی آرژانتین رقم خورد. آنها تا آخرین ثانیه با مسمی و رقبا جنگیدند و با شایستگی تمام از تورنمنت کنار رفتند.

کره جنوبی؛ رونالدو را بردند!

کره هم تورنمنت بسیار خوبی را سپری کرد. تیمی که توانست اروگوئه را متوقف کند و بر تالار ابارونالدو شکست بدهد. کره در بین آسیایی‌ها، یکی از شجاع‌ترین تیم‌های جام بود. تیمی که در همه بازی‌ها هجومی بازی کرد و تا لحظه آخر دست از جنگیدن برنداشت. کره با این نمایش‌های آرمانی، شاید در جام باقی‌نمانده باشد اما بدون شک

بزرگ ساخته شده است. ژاپن در اولین بازی حذفی نیز عملکرد بسیار خوبی داشت و تا یک قدمی شکست کرواسی نیز پیش رفت اما در نهایت نتوانست برای اولین بار در همه تاریخش به دور یک چهارم‌نهایی جام جهانی صعود کند.

استرالیا؛ تیمی برای آینده

استرالیا نیز یکی از غافلگیری‌های این دوره جام به شمار می‌رفت. تیمی که با وجود شکست سنگین روبه‌روی فرانسه در بازی اول، به خوبی به تورنمنت برگشت و در دو بازی بعدی، دانمارک و تونس را شکست داد. هیچ‌کس انتظار نداشت تیمی مثل استرالیا بتواند تیم پرستاره دانمارک را شکست بدهد اما

ایران را جذاب تر خواهد کرد. رقابت او با یحیی، مورايس و البته سپاينتودر نوع خودش دیدنی خواهد بود. بردی‌ف نیز مربی خوبی برای تراکتور محسوب می‌شود اما همیشه مربی آرام و کم‌حصوله‌ای بود و اساساً کاراکتر دلخواه هواداران تراکتور را نداشت. چیزی که در پاكو دیده نمی‌شود. چرا که او همیشه یک مربی پرهیجان و پرسرودا بوده است. خمز می‌تواند تراکتور را به طرف اهداف بزرگش ببرد. باشگاه با جذب مربیان خارجی مطرح، نشان داده که راه پیشرفت را به خوبی بلد است. با این حال باید به این مربی نیز زمان کافی داده شود. چرا که او فرصت زیادی برای شناخت تراکتور، نداشتند و حداقل تا پایان این فصل نباید انتظار زیادی از او داشت. پاكو اما به مرور زمان می‌تواند تراکتور یک مدعی بسیار خطرناک برای فوتبال ایران بسازد.

سال ۲۰۱۶ برای یک مقطع کوتاه نیز سرمربی گرانادا شد و سپس به لیگ مکزیک رفت تا در این کشور به مربیگری مشغول شود. او بعداً مدتی به اسپانیا برگشت و در باشگاه لاس پالماس مشغول به کار شد. او دوباره به ریو ایکنو برگشت و سپس در تیم ایبیزا تجربه‌ی چندانی موفق داشت. پاكو به عنوان بازیکن، سابقه بردن سوپر کاپ فوتبال اسپانیا و همچنین کوپال‌ری را دارا است اما موفقیت بزرگش به عنوان یک مربی، بردن سطح سوم فوتبال اسپانیا بوده است. البته که نمی‌توان او را در شمار بهترین مربیان دنیای فوتبال قرار داد اما به هر حال تجربه حضور در یکی از بهترین لیگ‌های دنیا و همچنین تجربه قرار گرفتن در مقابل تیم‌هایی مثل رئال و بارسا و او یک مربی کار کشته ساخته است. بدون شک حضور این مربی لیگ

مخالفتی با این جدایی نداشت و دوران حضور مسن‌ترین مربی لیگ بیست و دوم فوتبال ایران، دوران کوتاهی بود. باشگاه تراکتور البته بعداً جدایی بردی‌اف، به سرآغ مربیان ایرانی نرفته و به دنبال جذب یک مربی بسیار نام‌آشنا در دنیای فوتبال قرار داد. پاكو خمز، گزینه‌ی جدیدی تراکتور به شمار می‌رود و ظاهر به توافق اولیه با این باشگاه نیز دست پیدا کرده است. این مربی ۵۲ ساله سابقه چندسال حضور در لالیگا را دارد و طرفداران لیگ فوتبال اسپانیا به خوبی او را می‌شناسند. این مربی ۵۲ ساله اسپانیایی برای تیم‌های مختلفی در لالیگا به میدان رفت و مربیگری را در سال ۲۰۰۷ شروع کرد. مربیگری باشگاه ریوایکنو در سال ۲۰۱۲، مهم‌ترین تجربه او به شمار می‌رود. پاكو برای چهار سال، سرمربی ریو بود و با این تیم نتایج نسبتاً خوبی به دست آورد. او

آذریان

کار آسیا با جام جهانی تمام شد پایان آبرومند!

آزب طاری

تجربه‌میزبانی و همچنین اولین حضور در جام جهانی، یک تجربه به یادماندنی برای این تیم بود. به نظر می‌رسد بازیکنان تیم ملی قطر به اندازه کافی برای این موقعیت خاص آماده نیستند. احتمالاً به زودی تغییرات مهمی نیز در این تیم اعمال می‌شود و نیمکت قطر کاملاً تغییر می‌کند. با این حال به طور کلی میزبانی جام تجربه موفق‌تری برای قطر بوده و اتفاق‌های مثبت زیادی را نیز به همراه آورده است.

ایران؛ ضعیف‌تر از انتظار

تیم ملی ایران همانند دوره قبلی، یک بازی‌اش را در این جام برد اما کم‌تر از دوره قبلی امتیاز گرفت. در حقیقت می‌توان گفت که تیم ملی نسبت به دوره قبلی عقب‌گرد داشته و انتظارها را برآورده نکرده است. ایران در بازی اول روبه‌روی انگلیس ۶ گل خورد و تحقیر شد. نتیجه‌ای که تا ابد همراه تیم ملی خواهد ماند. تیم کی‌روش در بازی دوم به سختی ولز را شکست داد و اولین بردش را در این جام جشن گرفت اما در بازی سوم روبه‌روی آمریکا بازنده شد و در حالی که فقط یک امتیاز تا صعود فاصله داشت، باز هم نتوانست از این طلسم قدیمی عبور کند. این جام هم

قطر؛ وداع بدون امتیاز

ضعیف‌ترین عملکرد یک تیم آسیایی در این دوره از جام جهانی، متعلق به تیم ملی قطر بود. تیمی که در هر سه مسابقه‌اش بازنده شد و انتظارها را برآورده نکرد. قطر در اولین بازی روبه‌روی اکوادور شکست خورد، سپس به سنگال باخت و در نهایت دیدار آخر را نیز به هلند واگذار کرد. با این وجود،

اتفاق روز

تغییر و تحول روی نیمکت تراکتور

لالیگا در تبریز!

در تب و تاب رقابت‌های جام جهانی، اتفاق مهمی در فوتبال تبریز رخ داد و جابه‌جایی ویژه‌ای در باشگاه تراکتور اتفاق افتاد. قربان بردی‌اف که در شروع این فصل سرمربی قرمزهای تبریز شده بود، قرار دادش را فسخ کرد. شرایط برای او در این تیم اصلاً بد نبود و تراکتور به مرور زمان در حال رسیدن به فرم دلخواه او قرار داشت اما ظاهراً دریافت پیشنهاد از تیمی از لیگ روسیه، انگیزه زیادی به بردی‌اف داد تا لالیگا ایران را ترک کند. باشگاه نیز

دوحه

خدا حافظی با صدر آسیا



باشکست استرالیا، ژاپن و کره جنوبی برابر آرژانتین، کرواسی و برزیل در مرحله یک‌هشتم نهایی جام جهانی قطر، کار نماینده‌های آسیا در این مسابقات به پایان رسید. تیم‌هایی که با عبور از مرحله مقدماتی دست به کار مهمی زدند و حالا باید منتظر رده‌های جدیدشان در جهان باشند. فدراسیون جهانی فوتبال در پایان جام جهانی رکینگ نهایی خود را اعلام می‌کند اما در ایران کسی منتظر این رکینگ نیست. از همین حالا هم می‌توان به صورت آنلاین جایگاه تیم‌ها را مشاهده کرد و دیدن اینکه تیم ملی ایران پس از ماه‌ها صدر آسیا را از دست داده است، دلچسب نیست. هر چند که سامورایی‌ها بازی‌های خوب و عملکردی که داشتند، شایسته حضور در رده اول قاره کهن هستند. با وجود اینکه ایران در یک بازی مر حله مقدماتی برنده شد اما به طور کلی، روند مثبتی را تجربه نکرد. شاگردان کی‌روش که به عنوان تیم اول آسیا و بیستم دنیا به قطر رفتند، در حال حاضر هم صدر آسیا را به ژاپن دادند و هم به رده ۲۴ جهان سقوط کرده‌اند.

ژاپن در جام جهانی توانست باشکست آلمان و اسپانیا و صعود به عنوان تیم اول گروه، ۳۳،۵۷ پون مثبت را به دست آورد و به امتیاز ۱۵۹۳ رسید. از آنجایی که ایران ۱۵۴۹ دارد، در نتیجه ژاپنی‌ها ۴۴ امتیاز از تیم کی‌روش پیش افتاده‌اند. اختلافی که به راحتی جبران نمی‌شود چرا که ضریب امتیازات در مسابقات دوستانه یادیدارهای جام ملت‌های آسیا بسیار پایین‌تر از جام جهانی است. از سوی دیگر کره جنوبی هم تنها ۱۰ امتیاز با ایران فاصله دارد و استرالیا هم با جمع ۱۵۲۴ امتیاز فاصله چندانی با ایران ندارد و این به معنای به صدا در آمدن زنگ خطر برای تیم ملی است. ایران حتی خوش‌شانس بود که کره و استرالیا بیشتر از این در جام نمانند، چرا که در غیر این صورت، ایران به رده چهارم آسیا سقوط می‌کرد. فدراسیون ایران باید این زنگ خطر را جدی بگیرد و هر چه زودتر برای پس گرفتن صدر آسیا و صعود در رکینگ جهانی دست به کار شود. لازمه این کار گرفتن تصمیم‌های درست و در جهت پیشرفت فوتبال است که تا اینجافدراسیون ایران به خوبی از پس آن بر نیامده است.